

„Fotografija ima izuzetnu ulogu u novinskom izveštavanju, pogotovo u današnje vreme više nego ikad. Fotografski stav prema nekoj priči treba da definiše iskustva onima koji ga nemaju, kao što svaka fotografска slika na neki način može da predstavlja dokument. Fotograf treba da temi prilazi kao realista i zapisuje ono što vidi bez ličnog stava.“

Ovim rečima započinje intervju za naš portal Marija Erdelji, fotograf(kinja) koju neizbežno srećemo na bezmalо svim važnim konferencijama za medije i događajima u Novom Sadu i okruženju. Deluje drugačije od uobičajenog predznaka o fotografima, čak pomalo nestvarno u ovom svetu medija i zanatu namenjenom isključivo muškarcima (bar do skora). Ipak, svoju snagu, profesionalnost i posvećenost, pokazala je i u vreme vanrednog stanja koji je za nju bio kao i svakodnevni posao. No o tome, malo kasnije, jer prvo želimo da je predstavimo. Ko je Marija Erdelji i otkud baš u ovoj branši?

- **Težila sam ka umetnosti od malih nogu i pronašla sebe u dokumentarnoj fotografiji. Završila sam osnovne i master studije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu odsek fotografija u klasi prof. Ivane Tomanović. Profesionalno se bavim fotografijom skoro deceniju, a poslednjih pet godina radim kao fotoreporter za naše i inostrane medije. Pronašla sam se u fotoreporterstvu, jer je slična grana dokumentarnoj fotografiji i instrument je za prikazivanje istine. Iza sebe do sada imam preko pedesetak grupnih i desetak samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu.**

-profesionalni fotografi su za razliku od mnogih drugih „zavirili“ u sve sfere života. Pa iako si imala iskustva i različitih profesionalnih „zadataka“, ovaj u doba vanrednog stanja je bio specifičan. Kako si se osećala kada si saznala da ćeš praktično biti „svedok“ na prvoj borbenoj liniji?

- **Činjenica je, da je fotografija jedna veoma kompleksna oblast koja stalno traži usavršavanje i iznova učenje i saznanje. Ceo život se uči, pa tako i u ovoj struci. Biti profesionalac se lako uoči i izdvaja ga od drugih: edukacija, stvaralački uspeh, inovativnost, originalnost, a pre svega neophodno je da se posveti fotografskom poslu. Specifičnost reportaže o Covid-19 je što se beleži u istoriju jedan vremenski zapis jedne države, grada, ljudi, situacija... Pratila sam od početka svetske agencije i medije šta se događalo u prvom talasu Korona virusa u Kini i Italiji i nekako sam bila spremna za mogućnost pojavljivanja kod nas i da ću zabeležiti jedan trag u istoriji kao fotoreporter.**

*Koliko su uslovi rada bili za tebe izazov, a koliko strepnja?

- **Trudila sam se da od samog početka ispratim svakodnevno svaki segment društvene situacije u kojoj sam se našla, što je za mene lično bio izazov. Strepnja je bila prisutna, jer nisam znala šta me čeka sutra i gde ću ići na teren.**

*Šta je sve bio tvoj zadatak?

- **Moj zadatak i obaveza je bila da objektivno zabeležim realnu sliku situacija sa terena. Od početka proglašenja vanrednog stanja: patroliranje vojne policije, formiranje privremene bolnice na Sajmu, humanitarne akcije šivenja maski za naše medicinare, fotografisanje dezinfekcije grada, objekata, policijskog časa, sablasnih praznih ulica grada Novoga Sada, deljenja i pakovanje humanitarne pomoći starim i socijalno ugroženim licima do svakodnevnih situacija poput redova u marketima. Zadatak sa najvećim izazovom je bio ulazak u Klinički centar Vojvodine na infektivnu kliniku deo za Covid-19 obolele pacijente.**

*Kako su reagovale na vanrednu situaciju tvoje kolege.

- **Svi smo profesionalci u svom poslu i bili smo spremni za svaki zadatak koji nas je čekao. Kolege kao i ja smo reagovali slično i svako je iz svog ugla i kako je ko video kroz objektiv je beležio date situacije. Međusobno smo saradivali i razmenjivali informacije.**

*Da li su zadovoljna svojim doprinosom i doprinosom kolega fotografa u borbi protiv pandemije?

- **Smatram da jesam doprinela neki vid značaj, jer sam imala punu podršku od publike koja prati moj rad. Svakodnevne objave na društvenim mrežama koje su idejno zamišljene kao neki vid elektronskog dnevnika, praćene su porukama podrške i brige publike, gde su mogli iako su bili u karantinima da budu obavešteni i vizuено da vide realnu sliku van njihovih domova šta se događa. Takođe kolege su kačile svoj materijal sa terena i tako isto obaveštavali publiku preko društvenih mreža o aktuelnim dešavanjima van njihovih domova.**

*Koji će ti trenutak ostati najviše u uspomeni na ovo vreme?

- **Definitivno ekskluzivna reportaža o Covid-19 centru na Infektivnoj klinici, tom prilikom sam imala da doživim na prvoj borbenoj liniji ono sa čime se medicinski radnici suočavaju svakodnevno. Borba za živote pacijenata koji su se nalazili na respiratorima i borili za svaki dah života.**

*Koliko je ovo iskustvo dragoceno i koliko će te „očvrsnuti“ i „obogatiti“ u tvom daljem uspešnom profesionalnom radu?

- **Svako iskustvo u ovom poslu je dragoceno i može da se nauči i izvuče neka lekcija. Ovo je bio jedan poseban period za sve nas kao i ljudi širom sveta i smatram da treba da svako od nas posle ovakvog iskustva ceni vrednosti života i da izađemo kao bolji ljudi sutra. Prikazana humanost, empatija, solidarnost su pravi koraci ka kojima treba da težimo. Što se tiče mog rada i iskustva svakako me obogatilo i doprinelo da ostavim fotografiski trag pisan svetlošću za naredne naraštaje - izjavila je Marija Erdelji.**

Fotografije: Marija Erdelji

Marija Erdelji: Fotoaparat je instrument za prikazivanje istine

ponedeljak, 11 maj 2020 08:03

www.topsrbija.com

www.topsrbija.com

www.topsrbija.com

www.topsrbija.com